

מ א לְמִנְצַח לְדָוִד מְזֻמָּר: ב קוּה קוּיִתִּי יְהוָה וַיִּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שְׁוֹעֵתִי:
 ג וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׁאוֹן מְטִיט הַיַּיִן וַיִּקֶּם עַל סֹלַע רִגְלֵי בּוֹנֵן אֲשֶׁר־י: ד וַיִּתֵּן בְּפִי
 שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלֵּלָה לְאֱלֹהֵינוּ תְּהַלֵּלָה הַיְיָ: וַיִּרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְטְחוּ בִּיהוָה וַיִּבְטְחוּ:
 ה אֲשֶׁר־י הַגִּבֹּר אֲשֶׁר שָׁם יְהוָה וַיִּבְטְחוּ וְלֹא פָנָה אֵל רִהָבִים וְשָׁמַי כָּזָב:
 ו רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשַׁבְתֶּיךָ אֱלֹהֵינוּ אֵין
 עֶרְךָ אֵלֶיךָ אַנְיָדָה וְאִדְבָרָה עֲצָמוֹ מִסִּפְרֵךָ: ז וְכַח וּמִנְחָה לֹא חִפְצָתָ אֲזִנִּים כְּרִיתָ
 לִי עוֹלָה וְחִטָּאָה לֹא שָׁאַלְתָּ: ח אֲזִ אֲמַרְתִּי הֵינָה כְּאֵתִי בְּמַגְלַת סִפְרֵךָ כְּתוֹב עָלַי:
 ט לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חִפְצָתִי וְתוֹרַתְךָ כְּתוֹב מֵעַי: י בְּשֶׁרְתִּי צִדֵּק בְּקָהֶל
 רַב הֵנָּה שִׁפְתֵי לֹא אֵבְלָא יְהוָה אֶתְּהָ יָדְעָתָ: יא צִדְקַתְךָ לֹא כִסִּיתִי כְּתוֹב
 לְבִי אֲמוֹנְתְךָ וְתִשׁוּעָתְךָ אֲמַרְתִּי לֹא כִתְדִתִּי חֲסִדְךָ וְאֶמְתֶּךָ לְקָהֶל רַב: יב אֶתְּהָ
 יְהוָה לֹא תִבְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאֶמְתְּךָ תְּמוּד יִצְרוּנִי: יג כִּי אֶפְפוּ
 עָלַי רְעוֹת עַד אֵין מִסִּפְרֵךָ הַשִּׁינְגִנִּי עוֹנְתִי וְלֹא יִכְלָתִי לְרְאוֹת עֲצָמוֹ מִשְׁעָרוֹת
 רֵאשֵׁי וְלְבִי עֲזָבִנִי: יד רְצָה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה:
 טו יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יַחַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי לְסִפּוֹתֶיהָ יִסְגּוּ אַחֲזֹר וַיִּבְלָמוּ חִפְצֵי רַעֲתִי:

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

להנצל מרוח רע

קוה קויתִי וגו' (מ, ב): [שימוש תהלים לפרק מ]. טוב להנצל מרוחות רעות. ושם שלומי"ה. י"ה מן "וישמע שועתי, ה' מן "לעזרתי חושה.

— זוהר תהלים —

ב' מיני גיהנום שלג ואש - וישראל
 ניצולים מהם
וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׁאוֹן וגו' (מ, ב): [זוהר בראשית
 פ' ויחי (דף רלח:)] רבי יהודה ורבי
 יצחק היו הולכים בדרך. אמר רבי יהודה
 לרבי יצחק, גלך בשדה הַזֶּה, שֶׁהוּא דֶרֶךְ
 יוֹתֵר יִשְׂרָאֵל. הֲלָכּוּ. עַד שֶׁהָלְכוּ, אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, כְּתוֹב (משלי לא) לֹא תִירָא לְבֵיתָהָ
 מִשְׁלֵג כִּי כָל בֵּיתָהָ לְבַשׁ שָׁנִים. פֶּסוּק זֶה
 רַבִּי חֲזַקְיָה חִבְּרָנוּ בְּאֵר בּוּ, שְׁאֵמַר, דִּין
 הַרְשָׁעִים בְּגִיּהֵנָם שָׁנִים עֶשְׂרֵי חֲדָשׁ, חֲצִי

מהם בחמה וחצי מהם בשלג. בשעה
 שנכנסים לאש, הם אומרים: זהו ודאי
 גיהנום. נכנסים לשלג, אומרים: זו תריפות
 החרף (הקר) של הקדוש ברוך הוא.
 מתחילים ואומרים: זה, ואחר כך
 אומרים: וי. ודוד אמר, (תהלים מ) 'וַיַּעֲלֵנִי
 מִבּוֹר שְׁאוֹן מְטִיט הַיַּיִן וַיִּקֶּם עַל סֹלַע רִגְלֵי בּוֹנֵן אֲשֶׁר־י וגו'. מִמָּקוֹם
 שְׁאוּמְרִים זֶה, וְאַחַר כֵּן וַי. וְהִיכֵן נִתְקַנּוֹת
 נַפְשָׁם? בְּשֵׁלֵג, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים סח)
 בְּפָרֶשׁ שְׂדֵי מַלְכִים בָּהָ תִשְׁלַג בְּצִלְמוֹן.
 יְכוּל אֵף יִשְׂרָאֵל כֵּן? תְּלַמּוּד לּוֹמַר, לֹא